

וְכִי יְרוּשָׁלַם, יְהִיב מִיּוֹן אֶל הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי, אֶתֶר דְּכָל
 מִיּוֹן דְּעֵלְמָא נָפְקִי מִתַּמָּן, וְנִבְעִין מִנִּיהּ. אִי
 חֲסִידָא קַדִּישָׁא, לְקָלָא דָּא אֲשַׁתְּכְבוּ, וְצִיִּיתוּ כָּל קָלִין
 דְּבָנֵי מְתִיבְתֵי דְתַמָּן, וּבְגִין כֶּךָ לֹא יְכִילוּ מְאִרֵי דְדִינָא
 לְמִקְרַב גְּבִייהּ.

בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיהּ לֹא תִבְנִי בּוֹצִינָא
 קַדִּישָׁא, זַכָּאָה חוֹלְקָךְ, דְּאִפִּילוּ יְנוּקֵי, מִנְּךָ
 אֲמַרֵי רִזִּין סְתִימִין דְּאוֹרֵייתָא. תָּא, וְאִימָא לָךְ, מַה
 דְּעָבְדוּ בְּנֵי מְתִיבְתֵי עַל קְלִיָּה דְהַהוּא יְנוּקָא, כִּד עָאֵל
 קְלִיָּה דְהַהוּא יְנוּקָא, כְּגִירָא לְגוּ, וּכְלַחוּ צִיִּיתֵי לִיהּ.
 כַּהֵיִא שְׁעֵתָא אֲזִדְעֻנְע רַב מְתִיבְתָא, וְכָל אֵינֹן דְהוּוּ
 קַמִּיהּ, וְאָמַר, מָאן אֵינֹן דְלֹא שְׁבָקִין לְהַהוּא בְּרָא
 דְאַלְהָא חִיָּא, לְמִיעַל. קָמוּ וְאֶחֱידוּ בֵיהּ תְּלַת עֲמוּדִין
 דְקִיָּמֵי קַמִּי רַב מְתִיבְתָא, וְעָאֵל. וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתֵי
 אֲתַכְּנָשׁוּ לְגְבִיָּהּ, אָמַר רַב מְתִיבְתָא, אִימָא קְרֵאִיד
כְּרָא קַדִּישָׁא.

לשון הקודש

הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁרֵי חֲלַקְךָ שְׁאֲפֵלוּ תִינוּקוֹת מִמְּךָ
 אֲמַרִים סוּדוֹת נִסְתָּרִים שֶׁל הַתּוֹרָה. בֹּא
 וְאָמַר לָךְ מַה שְׁעֻשׂוּ בְּנֵי הַיְשִׁיבָה עַל קוֹל
 אוֹתוֹ תִינוּק. כְּשֶׁנִּכְנַס קוֹל אוֹתוֹ תִינוּק בְּחִין
 פְּגִימָה וְכָלֵם הַקְּשִׁיבוּ לוֹ, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
 הַזְּדַעְנֵע רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה וְכָל אֵלוֹ שְׁהִיוּ לְפָנָיו,
 וְאָמַר, מִי אֵלוֹ שְׁלֹא הִשְׁאִירוּ אֶת אוֹתוֹ בֶּן

הַפִּירַת הַבָּאָר נוֹתֵן מַיִם לְמַבּוּעַ שְׁנוּבְעֵי?
 וְכִי יְרוּשָׁלַם תִּתֵּן מַיִם אֶל הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי,
 מִקּוֹם שֶׁכָּל מִימֵי הָעוֹלָם יּוֹצְאִים מִשָּׁם
 וְנוֹבְעִים מִשָּׁם? אִי חֲסִיד קְדוּשׁ, לְקוֹל זֶה
 שְׁכָבוּ וְשִׁמְעוּ כָּל קוֹלוֹת בְּנֵי הַיְשִׁיבָה שֶׁל שָׁם,
 וּמִשׁוּם זֶה לֹא יִכְלוּ בְּעֵלֵי הַדִּין לְקַרֵּב אֵלָיו.
בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לוֹ, אֵל תִּכְבֶּה מְנוֹרָה

אָמַר, עַד כַּעַן דְּחִילָנָא, דְּהָא אֲנָא מִמְּתִיבְתָּא
 אַחֲרִינָא הוּינָא, וְהָכִי אָמְרוּ לִי, כִּד מָאֲרִי
 דְדִינָא הוּוּ אַחֲרִין בֵּיתָא. אָמַר לִיהּ, לָא תְדַחַל כְּרָא
 קְדִישָׁא, הָכָא תְּהֵא בִינָנָא שְׁבַעָה יוֹמִין, וְתַתְּסַחֵי בְּכָל
 יוֹמָא מִטְּלָא קְדִישָׁא, וְלִבְתַּר יִסְלְקוּן לָךְ לְגוּ הַהוּא
 מִתִּיבְתָּא בְּשָׂאֵר יַנּוּקֵי דְהָכָא.

פְּתַח הַהוּא יַנּוּקָא וְאָמַר, וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא. הַהוּא,
 לָא יָדִיעַ מָאֵן הוּא. אֲלָא בְּכָל אַתְרַי בַּיּוֹם
 הַהוּא, יוֹמָא בְּתַרְאָה הוּא, אֲמַאי אֲקַרֵי יוֹם הַהוּא.
 אֲלָא דָּא הוּא יוֹמָא דְאַחֲרִיד סוּפָא בְּשִׁירוּתָא. שִׁירוּתָא
 אֲקַרֵי הוּא, כְּמַה דְאַתְּ אָמַר (במדבר יח) וְעַבְדֵי הַלְלוּ הוּא
 פּוֹלְחָנָא דְלֹוֵי, לְדַרְנָא דְאַקְרֵי הוּא, טָמִיר וְנַגְנִיז. וְאַקְרֵי
 הַהוּא (ה' הוּא), לְאַחְזָאָה סוּפָא דְכָל דְרַגְיִין, דְּאִיהוּ
 שִׁירוּתָא, וְכֹלָא חַד. וּבְגִין דְּאִיהוּ סוּפָא, אַתּוּסְפֵי בֵּיהּ

לשון הקודש

ישיבה בשאר התינוקות מכאן.

פְּתַח אותו תינוק ואמר, והיה ביום ההוא,
 הוּא – לא ידוע מיהו. אֲלָא כְּכָל מְקוּם בַּיּוֹם
 הַהוּא, יוֹם אַחֲרִין הוּא. לְמַה נִּקְרָא יוֹם הַהוּא?
 אֲלָא זְהוּ יוֹם שְׁאוּחֵי סוּף בְּרֵאשִׁי. רֵאשִׁית
 נִקְרָא הוּא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (במדבר יח) וְעַבְדֵי הַלְלוּ
 הוּא. עַבְדֵי הַלְלוּ לְדַרְנָה שְׁנִקְרָאת הוּא,
 טָמִיר וְנַגְנִיז. וְנִקְרָא הַהוּא (ה' הוּא), לְהִרְאוֹת סוּף
 כָּל הַמַּעֲלוֹת, שְׁהִיא רֵאשִׁית, וְהַכֵּל אַחֲרֵי.

אלהים חיים להבנים? קמו ואחזו בו שלשה
 עמודים שעומדים לפני ראש הישיבה,
 וּנְכַנְסוּ, וְכָל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה נִכְנְסוּ אֵלָיו. אָמַר
 ראש הישיבה, פֶּסֶק פְּסוּקָךְ בֵּן קְדוּשָׁא!

אָמַר, עַד כַּעַת פְּתַחְתִּי, שְׁהַרְיִנִי מִיְשִׁיבָה
 אַחֲרֵת, וְכִךְ אָמְרוּ לִי כְּשִׁפְעֵלִי תִדִּין אַחֲזוּ בּוֹ.
 אָמַר לוֹ, אַל תִּפְתַּח בֵּן קְדוּשָׁא, כְּאֵן תִּתְּקִי
 בִּינֵינוּ שְׁבַעָה יָמִים, וְתִתְּרַחֵץ בְּכָל יוֹם מִטְּלָא
 הַקְדוּשָׁא, וְאַחֲרֵי כֵךְ יַעֲלוּ אוֹתְךָ לְתוֹךְ אוֹתְךָ

ה'. (ס"א הלוי הוא טמיר ונגניו. ואקרי יום ההוא, לאחזקה סופא דכל דרגין, דאחיד שירותא וכלא חד).

זְמִינָא יְרוּשָׁלַם לְאַפְקָא מִיּוּן, וְלִנְבָעָא נְבִיעוּ, הָכָא אִית לֹמֵר, סוּפָא דְכָל דְרָגִין, לָאו אִיהוּ יְרוּשָׁלַם, אֲלָא וּדְאֵי יְרוּשָׁלַם וְיִזְמָא הֵהוּא כֻלָּא חֵד. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֲלָא יְרוּשָׁלַם, כָּל דְרָגִין קִדְיִשִׁין דִּילָהּ, כַּד אֶסְתַּחֲרֵן, אֶקְרוּן יְרוּשָׁלַם. וְהָכִי אֶתְחַמָּאן. וְאִית דְרָגִין דְסַחֲרֵן, וְאֶקְרוּן עֲזֻרוֹת, אֵלִין פְּנִימָאִין, וְאֵלִין לְבַר. וְאִית דְרָגִין דְאֶקְרוּן כַּד אֶסְתַּחֲרֵן, לְשָׁבוֹת. (ס"א כַּד אֶסְתַּחֲרֵן אֵלִין פְּנִימָאִין, וְאֵלִין לְבַר. אֶקְרוּן יְרוּשָׁלַם. וְאִית דְרָגִין דְסַחֲרֵן, וְאֶקְרוּן עֲזֻרוֹת, וְאִית דְרָגִין דְאֶקְרוּן כַּד אֶסְתַּחֲרֵן. הֵיכַל וּדְבִיר. לְגוּ מִכָּל אֵינֹון דְרָגִין, אִית חֵד נְקוּדָה, (תהלים מה) כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה. נְקוּדָה דָּא, אֶקְרִי יוֹם הַהוּא, וְסִימְנִיד (דברים ג) הֵהוּא יִקְרָא אֶרֶץ.

לשון הקודש

נְקָרָאִים יְרוּשָׁלַם, וְכַד נְרָאִים. וְיֵשׁ דְרָגוֹת שְׁסוּבָבוֹת, וְנְקָרָאוֹת עֲזֻרוֹת. אֵלָהּ פְּנִימִיּוֹת וְאֵלָהּ בַחוּץ. וְיֵשׁ דְרָגוֹת שְׁנְקָרָאוֹת כְּשִׁסּוּבָבוֹת לְשָׁבוֹת. (כְּשִׁמְסוּבָבוֹת אֵלוֹ הַפְּנִימִיּוֹת וְאֵלוֹ לְבַחוּץ, נְקָרָאוּ יְרוּשָׁלַם. וְיֵשׁ דְרָגוֹת שְׁסוּבָבוֹת, וְנְקָרָאוֹת עֲזֻרוֹת. וְיֵשׁ דְרָגוֹת שְׁנְקָרָאוֹת לְשָׁבוֹת) וְיֵשׁ דְרָגוֹת שְׁנְקָרָאוֹת כְּשִׁסּוּבָבוֹת הֵיכַל וּדְבִיר. לְפָנִים מִכָּל אֵלוֹ הַדְרָגוֹת יֵשׁ נְקָדָה אַחַת, (תהלים מה) כְּבוֹדָה בַּת

וּמְשׁוּם שֶׁהוּא סוּף, הַתּוֹסֵף בּוֹ ה'. (הלוי הוא טמיר ונגנו. ונקרא יום ההוא, להראות סוף של כל הדרגות, שאחזח תחלה, וזהכל אחד).

עֲתִידָהּ יְרוּשָׁלַם לְהוֹצִיא מִים וְלִנְבָע מְבוּע. כָּאֵן יֵשׁ לֹמֵר, סוּף לְכָל הַדְרָגוֹת אֵינָהּ יְרוּשָׁלַם, אֲלָא וּדְאֵי יְרוּשָׁלַם וְיִוֹם הַהוּא, הַכֵּל אַחַד. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלָא יְרוּשָׁלַם, כָּל הַדְרָגוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שְׁלָהּ, כְּשִׁסּוּבָבִים

וְכַד יָקוּם יוֹמָא דָּא, מִגּוּ שְׂבָכִין דְּעֵזְרָה יָקוּם נְבִיעוּ
 דְּמִיָּא, וְתַהוּא נְבִיעוּ מִן תַּיִם הַקְּדָמוּנִי לְהוּי.
 בְּנִזְוָנָא דְּאַמָּא, דְּבָרָה בִּין דְּרוּעָתָא, וּמִסְגִּיאוּ חֵלְבָא
 דְּיָנִיק, אֶתְמַלִּי פּוּמִיָּה, וְאַתְרַפִּי בֵּית, אָרִיק חֵלְבָא
 לְפּוּמָא דְּאַמִּיָּה. כִּךְ תַּצִּים אֶל תַּיִם הַקְּדָמוּנִי.

נְטִילִיָּה רַב מְתִיבְתָּא, וּנְשָׁקִיָּה. אָמַר חֲיִיד (ס"א חֲיִין דְּעֵלְמָא
 דְּמִלָּה דָּא חֲכִי), אֹקְמוּהָ בְּמְתִיבְתָּא דְּרִקִיעָא, וְחֲכִי
 הוּא וְדָאִי. יָם הָאֲחֵרוֹן: דְּרִגִין בְּתָרְאִין דִּילָהּ. אִי
 חֲסִידָא קְדִישָׁא, כְּמָה חֲדוּהָ עַל חֲדוּהָ, אֶתּוּסַף בְּהַהוּא
 יַנּוּקָא, גּוּ בְּנִי מְתִיבְתִי. עֶשְׂרִין וְשֶׁבַע טַעְמֵי דְּאוּרִיָּתָא,
 אָמַר הַהוּא יַנּוּקָא. וְשֶׁבַעִין כְּתָרִין אַעְטְרוּהָ לְאַבּוּהָ
 בְּהַהוּא יוֹמָא. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה, מָאן דְּזָכִי לְמִילָף
 לְבִרְיָהּ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לָא זָכָה אַבּוּהָ לְמִילָף לִיָּה.
 אָמַר, אַבּוּהָ שָׁבַק.

לשון הקודש

עולם שדביר זה (כף), כִּךְ פְּרֻשׁוּהוּ בִישִׁיבַת הַרְקִיעַ,
 וְכִךְ זֶה וְדָאִי יָם הָאֲחֵרוֹן – מַעֲלוֹת אֲחֵרוֹנוֹת
 שְׁלָהּ. אִי חֲסִיד קְדוּשׁ, כְּמָה חֲדוּהָ עַל חֲדוּהָ
 נְתוּסְפָה בְּאוֹתוֹ תִּנּוּק תוֹךְ בְּנֵי הַיְשִׁיבָה.
 עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע טַעְמֵי הַתּוֹרָה, אָמַר אוֹתוֹ
 תִּנּוּק. וְשֶׁבַעִים כְּתָרִים עֲטְרוּ לְאַבּוּי בְּאוֹתוֹ
 יוֹם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ מִי שׁוֹכְהָ לְלַמֵּד אֶת בְּנוֹ.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לָא זָכָה אַבּוּי לְלַמֵּד. אָמַר,
 אַבּוּי הַשָּׂאִיר.

מִלָּךְ בְּנִימָה. נִקְדָּה זֶה נִקְרָאת יוֹם הַהוּא,
 וְסִימְנָךְ – (דברים א) הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ.
 וּבְשִׁיעַמַד יוֹם זֶה מֵתוֹךְ שְׂבָכֵי הָעֵזְרָה,
 תָּקוּם נְבִיעַת מִיָּם, וְאוֹתָהּ נְבִיעָה תַּהֲיֶה
 מֵהַיָּם הַקְּדָמוּנִי, כְּמוֹ אִמָּא שְׂבִנָּה בִּין
 זְרוּעוֹתֶיהָ, וּמֵרַב חֵלֶב שִׁינּוּק, מֵתְמַלֵּא פִּיו
 וּנְתַנְדֵּל בּוֹ, מְרִיק חֵלֶב לְפִי אִמּוֹ. כִּךְ תַּצִּים
 אֶל הַיָּם הַקְּדָמוּנִי.
 לְקַחוּ רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה וּנְשָׁקוּ. אָמַר, חֲיִיד חֲכִי

וְרָזָא סְתִימָא (דף קע"א ע"ב) הָוָה בְּהַאי יְנוּקָא, עַל מַה
 דְּאַסְתִּילְק מִעֲלָמָא, וְעַל דְּבָעוּ לְמִידָן דִּינִיָּה,
 (ס"א בְּאַתְגַּלְיָא) וְאַשְׁתִּזִּיב מִנִּיָּה, דָּא הָוָה בְּאַתְגַּלְיָא, דִּהָוָה
 מִכְסִיף לְרַבִּיָּה קָמִי כִלָּא, בְּשַׁאֲלֵתִין וְקוֹשְׁיִין דִּילִיָּה,
 וְלָא חֵיִישׁ לְמַהֲדָ לְאַחֲרָא, לְאַתְקֵנָא תְּלַמוּדוֹ, וְחֵלִישׁ
 דְּעֵתָא דְרַבִּיָּה. וְעַל דָּא בָּעוּ לְמִידָן לִיָּה בְּדִינָא
 תְּקִיפָא. וּבְגִין כֵּךְ, אַף עַל גַּב דְּאַשְׁתִּזִּיב מִמְּאַרִיָּהוֹן
 דְּדִינָא, לָא אֲשְׁתִּזִּיב הָכָא. שְׁבַעָה יוֹמִין חָזִי דְלָא
 אֲשְׁתִּלִּים דִּיּוֹקְנִיָּה. (ס"א דִּינִיָּה) וְכֵד הָוָה אֲסַתְּחִי, בְּכַאֲבָא
 יִתִּירָא קָמִי כִלָּא כָּל אֵינּוֹן שְׁבַעָה יוֹמִין עַד דְּאַשְׁתִּלִּים
 דִּיּוֹקְנִיָּה. וְעַל דְּאַסְתִּילְק מִעֲלָמָא לָא תְּבַעִי לְמַנְדַּע.
 אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, זַכָּאָה חוּלְקָךְ.

תָּא חָזִי, תַּחֲזוּת עֲגוּלָא דְאֵינּוֹן שְׁבַכְיִין, דִּתְפִּין בְּאֵינּוֹן
 מִיּוֹן דִּהָהוּא נְבִיעוּ דְמַעֲיִנָּא, אֲתַרְשִׁים נְבִיעוּ
 חַד, וְאַתְפָּשֵׁט וְנָפִיק לְבַר, וְעָאֵל גּוּ יִמָּא רַבָּא. (דַּתְפִּין)

לשון הקודש

שְׁבַעָה יָמִים הָיוּ שְׁלֹא הַשְׁתַּלֵּם דִּיּוֹקְנוּ (דִּינִי).
 וּכְשֶׁהָיָה מִתְרַחֵץ, בְּכַאֲב יִתֵּר לִפְנֵי הַכֹּל כֹּל
 אוֹתָם שְׁבַעָה יָמִים עַד שֶׁהַשְׁתַּלֵּם דִּיּוֹקְנוּ. וְעַל
 שֶׁהִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם לֹא תִרְצֶה לְדַעַת. אִי רַבִּי,
 אִי רַבִּי, אֲשֶׁרִי חֲלַקְדִּי!

בֵּא וּרְאֵה, תַּחַת הָעֲגוּל שֶׁל אוֹתָם שְׁבַכְיִים
 שָׁשׂם, בְּאוֹתָם מִים שֶׁל אוֹתוֹ מִפּוֹעַ הַמַּעֲנָן,

וְסוּד נִסְתָּר הָיָה בְּתִינוּק זֶה עַל מַה שֶׁהִסְתַּלֵּק
 מִהָעוֹלָם וְעַל שֶׁרָצוּ לְדוֹן דִּינִי (בְּגֵלוּ) וְנִצַּל מִמֶּנּוּ.
 זֶה הָיָה בְּגֵלוּ, שֶׁהָיָה מְבִישׁ לְרַבּוֹ לִפְנֵי הַכֹּל
 בְּשַׁאֲלוֹת וְקִשְׁיוֹת שְׁלוֹ, וְלֹא חָשַׁשׁ לְלִבֵּת
 לְאַחַר לְהַתְקִין תְּלַמוּדוֹ, וְהַחֲלִישׁ דַּעַת רַבּוֹ,
 וְלִכְּנֹן רָצוּ לְדוֹן אוֹתוֹ בְּדִין קִשְׁה. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ,
 אַף עַל גַּב שֶׁנִּצַּל מִבַּעֲלֵי הַדִּין, לֹא נִצַּל כָּאֵן.

וְרָשִׁים בֵּיה אָרְחָא בְּלָבָא דִּימָא, וּמִינִיָּה שְׁתֵּי לְוִיתָן,
 וְרֵוִי, וְחֲדַי, וְאַתְרֵי בְּרַבּוּיָא. וְכַד נָפִיק נְבִיעוּ אַחְרָא,
 הֵתוּא נְבִיעוּ אַתְפְּשֵׁט וְאֶזֶל בְּטְמִירוּ, תְּחֹת תְּהוּמָא,
 לְגוּ יִמָּא בְּתַרְאָה. וְכֹל אֵינוֹן מִיּוֹם יְדוּנִים, וּמִיּוֹן
 תְּקִיפִין, מְאִיד לֹון, וְכַפִּיף לֹון, דְּלֹא יִפְקוֹן לְחַבְלָא
 בְּנֵי עֲלָמָא. וְסִימָן (ישעיה מג) הַנּוֹתָן בַּיָּם דְּרָךְ וּבַמַּיִם
 עֵזִים נְתִיבָה.

וּבְאֲמַצְעֵיתָא דִּהֵיָא עֲזָרָה, אֵית תִּרִין כְּרוּבִים,
 עוֹבְדָא דְאוּמָנָא דְמִלְפָּא קַדִּישָׁא.
 וְלֹא יִבְלִין לְקִימָא בְּהוּ, עֲלֵאִין וְתַתְּאִין. וְתַחֲתִיָּהוּ
 זְמַנִּין כָּל יִשְׂרָאֵל לְקִימָא, דְּלֹא יִפְקוֹן מִתַּחֲתוֹת
 גְּדַפְיָהוּ לְבַר, וּזְבֵאִין לִיְהוּוֹן, כָּל דְּעֵאלִין תַּחֲתוֹת
 גְּדַפְיָהוּ. תְּלִיסַר אֲלָפֵי מַגְדָּלִין דְּשִׁמְשָׁא, דְּנִהִיר
 מְנִיצוּצָא דְמַרְגָּלָא בְּצַעְצוּעָא (ס"א בְּנִיצוּצָא), בְּדָקָא יָאוֹת.
 רַב מְתִיבְתָא בְּגִין כַּךְ זָכָה לְהַחֲוֹא יִקָּר.

לשון הקודש

(מ) הַנּוֹתָן בַּיָּם דְּרָךְ וּבַמַּיִם עֵזִים נְתִיבָה.
 וּבְאֲמַצְעֵי אֹתָהּ עֲזָרָה יֵשׁ שְׁנֵי כְּרוּבִים,
 מַעֲשֵׂה אֲמֹנוֹת שֶׁל הַמַּלְאָךְ הַקְּדוּשׁ, וְלֹא
 יְכוּלִים לְעַמֵּד בָּהֶם עֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים.
 וְתַחֲתֵיהֶם עֲתִידִים כָּל יִשְׂרָאֵל לְעַמֵּד, שְׁלֹא
 יֵצְאוּ מִתַּחַת כְּנִפְיָהֶם הַחוּצָה, וּבָאִים יִהְיוּ כָּל
 הַנְּכֻנָּם תַּחַת כְּנִפְיָהֶם. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֲלָפֵי
 מַגְדָּלִים שֶׁל שֶׁמֶשׁ שְׁמַאִיר מְנִיצוּץ שֶׁל

נְרָשִׁים מִבּוֹעַ אַחַד, וּמִתְפַּשֵּׁט וַיּוֹצֵא הַחוּצָה,
 וְנִכְנָס לְתוֹךְ הַיָּם הַגָּדוֹל, (שש) וְרוֹשֵׁם בּוּ דְרָךְ
 בְּלֶב הַיָּם, וּמִמֶּנּוּ שׁוֹתָה לְוִיתָן וְרֵוָה וְשָׁמַח,
 וּמִתְרַבֵּה כְּרַבּוּיָא. וְכַשִּׁיּוּצָא מִבּוֹעַ אַחַר, אוֹתוֹ
 מִבּוֹעַ מִתְפַּשֵּׁט וְהוֹלֵךְ בְּסֶתֶר תַּחַת הַתְּהוֹם
 לְתוֹךְ הַיָּם הָאֲחֵרוֹן. וְכֹל אוֹתָם מִיּוֹם יְדוּנִים
 וּמִיּוֹם תְּקִיפִים מְנַמִּיף אוֹתָם וּמְכוּפֵף אוֹתָם
 שְׁלֹא יֵצְאוּ לְחַבֵּל בְּבְנֵי הָעוֹלָם. וְסִימָן – (ישעיה

מֵאֵן יָבִיל לְמִימַר, מֵאֵינֹן מְלִין דְּקָא מִתְחַדְּשֵׁן בְּכָל
 יוֹמָא, מְקַמֵּי רַב מְתִיבְתָּא, אִי רַבִּי, בְּכָל זְמַנָּא
 דְּרוּחִין דְּכוּרִין סְלֶקִין לְעֵילָא. נָשִׁין בְּהָהוּא זְמַנָּא נְפָקִין
 בְּלָחוּ, וּמִתְפַּנְשִׁי לְגוּ הֵיכְלָא דְבִתְיָה תַּפְּן, וְתַדְּאִין
 תַּפְּן, בְּכַמָּה מְלִין עֵתִיקִין. וּמִתַּפְּן נְפָקִין, וְעָאֲלִין
 בְּלָחוּ. וְהִיא עֲמַהוּן, לְגוּ הֵיכְלָא דְסֶרְחַת. וְתַדְּאִין בְּכַמָּה
 מְלִין חֲדָתִין וְעֵתִיקִין, וּמִתַּפְּן נְפָקִין וְהִיא עֲמַהוּן,
 וְעָאֲלִין לְגוּ הֵיכְלָא דְיִוְכְבֵּד. וְכֵן בְּכָל אֵינֹן הֵיכְלִין.

הַשְׁתָּא רַבִּי אֵימָא לָךְ רְזָא חֲדָא. תָּא חֲזִי, בְּכָל
 שְׂמֻטָּה וְשְׂמֻטָּה, פְּרוּזָא נְפִיק, אֶתְפַּנְשִׁיו
 גּוּבְרִין וְנָשִׁין, וְכָל אֵינֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וְסְלִיקוּ.
 בְּדִין בְּלָחוּ מִתְפַּשְׁטִין דְּכוּרִין וְנָשִׁין, וְסְלִיקוּ. וְכָל
 אֵינֹן יְנוּקֵי מַחְלָב, עָאֲלִין לְגוּ מְתִיבְתָּא (ס"א אֶתְפַּנְשִׁיו בְּנֵי
 מְהִימְנוּתָא גּוּבְרִין וְנָשִׁין וְכָל אֵינֹן יְנוּקֵי מַחְלָב וְסְלִיקוּ. בְּדִין בְּלָחוּ מִתְפַּשְׁטִין דְּכוּרִין

לשון הקודש

בכמה דברים חדשים ועתיקים, ומשם יוצאות והיא עמהן, ונכנסות לתוך היכל יוֹכְבֵּד. וכן בכל אותם היכלות.

פְּעֻתָא, רַבִּי, אִמַּר לָךְ סוּד אַחַד. בֵּא וּרְאֵה, בְּכָל שְׂמֻטָּה וְשְׂמֻטָּה הַפְּרוּז יוֹצֵא: הַתְּפַנְסוּ גְבָרִים וְנָשִׁים וְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאֲמוּנָה וְעֵלוּ. אִזּוּ בְּלָם מִתְפַּשְׁטִים, זְכָרִים וְנָשִׁים, וְעוֹלִים. וְכָל אוֹתָם תִּינוּקוֹת מַחְלָב נְכַנְסִים לְתוֹךְ יְשִׁיבַת (הַתְּכַנְסוּ בְּנֵי הָאֲמוּנָה גְבָרִים וְנָשִׁים, וְכָל אוֹתָם יוֹנְקֵי חֵלֶב.

מְרַגְלִית בְּצַעְצוּעַ (בְּנִיצוּץ) בְּרֵאוּי. רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה בְּגִלְלָה זֶה זָכָה לְאוֹתוֹ כְּבוֹד.

מִי יָכוֹל לֹמַר מֵאוֹתָם דְּבָרִים שְׂמִתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם מִלְּפָנֵי רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה. אִי רַבִּי, בְּכָל זְמַן שְׂרוּחוֹת זְכָרִים עוֹלוֹת לְמַעְלָה, נָשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן יוֹצְאוֹת בְּלָן, וּמִתְכַנְסוֹת לְתוֹךְ הַהֵיכָל שְׁשָׁם בְּתִידָה, וּשְׂמֻחוֹת שֵׁם בְּכַמָּה דְּבָרִים עֵתִיקִים. וּמִשָּׁם יוֹצְאוֹת, וְנְכַנְסוֹת בְּלָן, וְהִיא עִמָּהֶן, לְתוֹךְ הֵיכָל סֶרְחַת, וּשְׂמֻחוֹת

וְנִשְׂיוֹן, וְסִלְקוֹן. וְכִלְהוּ עָאֲלִין לְגוּ מְתִיבְתָא) דְרִקְיָעָא, וְחֲדָאן חֲדוּתָא, וְעֵלוּיָא דְלֶהוֹן, וְתַמָּן חֲדוּ עַל חֲדוּ. וְהֵיזֵא נֶעַר דְּמִפְתָּחֵן דְּמֵאֲרִיָּה בְיַדִּיהָ, קָם וְאָמַר לֹון כְּמָה מְלִין מְדִתִּין וְעֵתִיקוֹן, וְכִלְהוּ חֲמָאן חֲדוּתָא, דְּלִית חֲדוּתָא כְּהֵיזֵא חֲדוּתָא.

לְבַתָּר עָאֲלִין בְּלֶהוּ לְגוּ כְּמָה פְּרוּכְתִּין, וְכְמָה חֵיכְלִין גְּנִיזוֹן תַּמָּן. דְּאֵינֹון גְּהֲרִין בְּנֵעַם יִי, בְּגוּ חֵיכְלָא דְּאֶהְבָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהֵיכְלוֹ. לְבַתָּר פְּרָחִין יַעֲוִקוֹן לְעֵילָא, וְאֵינֹון פְּרָחִין לְתַתָּא, וּמְחֲדָרִין לְדוּכְתִיָּהוּ, וּמְתַלְבָּשָׁן כְּדְבַקְדְּמִיתָא. זַפָּאָה עָמָא דְּכָל טוּבָא דְּהֵהוּא עָלְמָא מְחַכָּאן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה מְתִיקוֹן מְלִין דְּשְׁמַעְנָא. זַפָּאָה חוּלְקָא דִּידִי, דְּזַכִּינָא לְכָל תַּאי לְמִשְׁמַע, זַפָּאָה יוּמָא דְּנַפְיָקְנָא חָכָא. אָמְרִי לִיהּ רַבִּי,

לְשׁוֹן הַקוּדֶשׁ

בְּנֵעַם ה' בְּתוֹךְ חֵיכָל אֶהְבַּת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֵהוּ שְׁכֵתוֹב (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֵעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהֵיכְלוֹ. אַחַר כֵּךְ פּוֹרְחִים הַתִּינְקוֹת לְמַעְלָה, וְהֵם פּוֹרְחִים לְמַטָּה, וְחוֹזְרִים לְמִקְוֹמוֹתֵיהֶם וּמְתַלְבָּשִׁים בְּבִתְחֻלָּה. אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁלָבֵל טוֹב אוֹתוֹ עוֹלָם מְצַפִּים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה מְתוֹקִים הַדְּבָרִים שְׁשֻׁמְעָנוּ. אֲשֶׁרִי חֲלָקִי שְׁזַכִּיתִי לְכָל לְשֻׁמְעַ

וְעֵלוּ. אִזּוּ בְּלָם מְתַפְשָׁטִים, גְּבָרִים וְנָשִׁים, וְעוֹלָם, וְכָלֵם נְכַסִּים לְחוּף יְשִׁיבַת) הַרְקִיעַ, וְשְׁמַחִים בְּחֲדוּהָ וְעֵלוּי שְׁלָהֶם, וְשֵׁם שְׁמַחָה עַל שְׁמַחָה. וְאוֹתוֹ נֶעַר שְׁמַפְתָּחוֹת רַבּוֹנוּ בְּיָדוֹ עוֹמֵד, וְאוֹמֵר לָהֶם כְּמָה דְּבָרִים חֲדָשִׁים וְעֵתִיקִים, וְכָלֵם רוּאִים שְׁמַחָה שְׁאִין שְׁמַחָה פְּאוֹתָה שְׁמַחָה.

אַחַר כֵּךְ נְכַסִּים בְּלָם לְתוֹךְ כְּמָה פְּרוּכּוֹת, וְכְמָה חֵיכְלוֹת גְּנוּזִים שָׁם, שְׁהֵם מְאִירִים

תִּלְתַּת יוֹמִין אֵיךְ לֶן רִשׁוֹ לְמִיתִי גִבְרִי, וּלְבַתֵּר יוֹמָא
תַּד (ס"א גִּיזִיל וְלֹא אֵיךְ לֶן רִשׁוֹ לְמִיתִי, בְּהוּא יוֹמָא אֲתוֹסְרָה) תְּדוּחַ דִּילָךְ.

אֵיךְוּ מְשִׁיךְ מְשִׁיכוֹ מִסְטָרָא דִּילֵיהּ, וְאֲתַטְּמַר
וְאֲתַחְפָּא תַּחֲזוֹת אֲתָר דִּיאֲקָרִי (מַלְכִים א יד) תָּא
הֲרָצִים, עַד פְּלָגוֹ לִילֵיא. מִבְּתַר פְּלָגוֹ לִילֵיא, שְׁלַחֲזַבָּא
דְּעַמּוּדָא דִּיצְחָק נְפִיק, וּבְטִישׁ בְּהַאי תְּרַנְגּוּלָא דִּיאֲקָרִי
גִבְרִי, כְּגִזְזוּנָא דְגִבְרִי אַחְרָא עֲלָאָה עֲלֵיהּ. כִּיּוֹן דְּבְטִישׁ
כִּיּוֹן הַאי גִבְרִי, קָרִי וַיְהִיב שִׁית קָלִיין, וּכְלָהוּ בְּסַכְלָתָנּוּ.

בְּשַׁעֲתָא דִּיאֵיךְוּ קָרִי, כָּל תְּרַנְגּוּלִין דִּיהַאי עֲלֵמָא
קָרְאן, וְנְפִיק מִיְדֵיהּ שְׁלַחֲזַבָּא אַחְרָא, וּמִיְדֵיהּ
לֶזֶן תַּחֲזוֹת גִּדְפֵייהוּ, וְקָרְאן. אֵיךְוּ מַה קָרִי. בְּשַׁעֲתָא
קְדָמָאָה קָרִי וְאָמַר, (תְּהִלִּים כט) קוֹל יְיָ בִּפְתַּח קוֹל יְיָ בְּהַדְרָא.
וּבְשַׁעֲתָא תְּנִינָא קָרִי וְאָמַר, (מִיכָה ו) קוֹל יְיָ לְעִיר יִקְרָא
קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים. בְּשַׁעֲתָא תְּלִיתָאָה קָרִי (תְּהִלִּים כט)

לשון הקודש

שְׂמֵכָה בּוֹ גִבְרִי זֶה, קוֹרָא וְנוֹתֵן שְׂשָׁה
קוֹלוֹת, וּכְלָם בְּהַשְׁכָּל.

בְּשַׁעֲתָא שְׂשָׁה קוֹרָא, כָּל תְּרַנְגּוּלֵי הָעוֹלָם הֵיךְ
קוֹרְאִים, וְיוֹצֵאת מִמֶּנּוּ שְׁלַחֲבַת אַחְרַת

וּמַגִּיעָה תַּחַת כְּנַפְיָהֶם, וְקוֹרְאִים. מַה הוּא
קוֹרָא? בְּשַׁעֲתָא רֵאשׁוּנָה קוֹרָא וְאָמַר: (תְּהִלִּים כט)

קוֹל ה' בִּפְתַּח קוֹל ה' בְּהַדְרָא. וּבְשַׁעֲתָא שְׁנִינָה
קוֹרָא וְאָמַר: (מִיכָה ו) קוֹל ה' לְעִיר יִקְרָא, (תְּהִלִּים

כט) קוֹל ה' שׁוֹבֵר אֲרָזִים. בְּשַׁעֲתָא שְׁלִישִׁית קוֹרָא

אֵת כָּל זֶה. אֲשֶׁרִי הַיּוֹם שְׂוֹצֵאתִי לְכָאן. אָמַרו
לוֹ, רַבִּי, שְׁלֹשָׁה יָמִים יֵשׁ לָנוּ רִשׁוֹת לְבָא

אַלֵּיךְ, וְאַחַר כֵּן יוֹם אַחַד (עֲלֵךְ, וְאִין לָנוּ רִשׁוֹת לְבָא.
בְּאוֹתוֹ יוֹם נִסְפַּחַת) שְׂמֵכָה שְׁלָךְ.

הוּא מוֹשֵׁךְ מְשִׁיכוֹת מַצְדוֹ, וְנִסְתַּר וּמִתְכַּפֶּה
תַּחַת מְקוֹם שְׁנַקְרָא תָּא הֲרָצִים עַד חֲצוֹת

הַלַּיְלָה. מֵאַחַר חֲצוֹת הַלַּיְלָה יוֹצֵאת שְׁלַחֲבַת
עַמּוּד יִצְחָק, וּמְכָה בְּתְרַנְגּוּל הַזֶּה שְׁנַקְרָא

גִבְרִי, כְּמוֹ גִבְרִי אַחַר עֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ. כִּיּוֹן

וְאָמַר, קוֹל יְיָ הוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. (דף קע"ב ע"א) בְּשַׁעֲתָא
 רְבִיעָא קָרִי וְאָמַר, (תהלים כט) קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבַר וְגו' .
 בְּשַׁעֲתָא חֲמִישָׁא קָרִי וְאָמַר, קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם וְגו' .
 בְּשַׁעֲתָא שְׁתִּיתָא קָרִי וְאָמַר, קוֹל יְיָ יַחֲלֵל אֵילוֹת
 וְגו' . לְבַתֵּר קָרִי וְאָמַר, (ישעיה מ) קוֹל אוֹמֵר קָרָא וְאָמַר
 מָה אֶקְרָא וְגו' . וְדָא אִיהוּ תִרְנַנְגוּלָא דְקָרִי, וְלֹא שְׂכִיךְ
 וְלְבַתֵּר קָרִי בְּמִלְקָדְמִין .

וּמְאִי קָרִי. כָּל עוֹבְדֵי דְבְּנֵי עֲלְמָא, בְּגִין דְּאִיהוּ
 מְאֲרִיָּה דְּאֶחְמָתָא (ס"א דְּחֻמְתָּא) וְקָסַת הַסּוֹפֵר
 בְּחַרְצוּי. וְכָל עוֹבְדֵי דְבְּנֵי עֲלְמָא בְּתִיב בְּכָל יוֹמָא.
 וּבְלִילְיָא, בְּתֵר דְּקָרִי כָּל קָרִיאַן אֵלִין, קָרִי כָּל מָה
 דְּכָתַב בְּיוֹמָא.

וְאַלְמֵלָא רַגְלוֹי אֶצְבְּעָן דִּילִיהּ, דְּאֵינוּן תִּרְיִן דְּרַגְיִין,
 חַד הַהוּא דְּקִיּוּמָא בְּאֶמְצַעִיתָא. דְּאִיהוּ
 רַב. וְהַהוּא דְּקִיּוּמָא מְאַחֲרָא, דְּאִיהוּ זְעִיר, דְּקָא

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וּמָה קוֹרָא? כָּל מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָעוֹלָם, מִשׁוּם
 שֶׁהוּא בְּעַל הַתִּיק (שֶׁל הַחֻמְתָּא) וְקָסַת הַסּוֹפֵר
 בְּמַתְנִין, וְכָל מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָעוֹלָם כּוֹתֵב בְּכָל
 יוֹם. וּבְלִילְיָא לְאַחַר שְׁקוּרָא כָּל הַקָּרִיאוֹת
 תִּלְלוּ, קוֹרָא כָּל מָה שֶׁכָּתַב בְּיוֹם.

וְאַלְמֵלָא רַגְלוֹי אֶצְבְּעוֹת שְׁלוֹן, שֶׁהֵם שְׁתֵּי
 דְּרַגּוֹת – אַחַד אוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד בְּאֶמְצַע שֶׁהוּא
 גְּדוֹל, וְאוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד מְאַחֲרָא שֶׁהוּא קָטָן.

וְאָמַר: קוֹל ה' הוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. בְּשַׁעֲתָא
 רְבִיעִית קוֹרָא וְאָמַר: קוֹל ה' יַחִיל מִדְּבַר וְגו' .
 בְּשַׁעֲתָא חֲמִישִׁית קוֹרָא וְאָמַר: קוֹל ה' עַל
 הַמַּיִם וְגו' . בְּשַׁעֲתָא שְׁשִׁית קוֹרָא וְאָמַר: קוֹל ה'
 יַחֲלֵל אֵילוֹת וְגו' . וְאַחַר כֵּךְ קוֹרָא וְאָמַר:
 (ישעיה מ) קוֹל אֹמֵר קָרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא וְגו' .
 וְהוּוּ הַתִּרְנַנְגוּל שְׁקוּרָא וְלֹא שְׂכִיכָא, וְאַחַר כֵּךְ
 קוֹרָא כְּמוֹ מִקְדָּם.

מֵעַבְדֵי לַיהוָה, יֵהיֵא מוֹקִיד עֲלֵמָא בְּשִׁלְהוּבוּי. וּמָה
 עַבְדֵי. בֵּינוּן דְּסָלִיק צַפְרָא, וְחוּטָא דְנִהִירוּ נְפִיק מִסְטֵר
 דְרוּם, בְּדִין מִתְחַבְרִין בְּלֵהוּ, וְאֵתְעַבְדִין תְּרִין רַגְלִין
 תְּרִין מְלַפִּין בְּעַגְלָא, לְקַיְימָא דְכְּתִיב (יחזקאל א) וְכַף
 רַגְלֵיהֶם כְּכַף רַגַל עֵגֶל, וְהָא יִדְעַת רָזָא דָא. שְׂאֵלַת
 עֲנַפָּא דְגוֹרָן.

לְגוּ בְּעֻזָּרָה דָא, אִית תְּלַת מְאָה וְשִׁתִּין וְחַמְשָׁה
 הֵיכְלִין, בְּחוּשְׁבָן יוֹמֵי שְׁתָּא. וּבְכָל פְּתָחָא
 וּפְתָחָא כְּתִיב, (תהלים קכב) יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹחַ
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לָא יִדְיעַ מָאי הוּא בְּהַנִּי הֵיכְלִין, אֵלָא
 כְּלָהוּ, אֵתְחַמֵּן עוֹבֵד צִיּוֹר. שְׁבַע סְדְרִין דְּמַרְגְּלָאן
 אֵתְחַמֵּן אֵלִין בְּאֵלִין, בְּכָל חַד וְחַד.

אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, כְּמָה מְשִׁבַּח רַב מְתִיבְתָא הֵיכְלָא
 חָדָא, דְּאִיהוּ בְּרִישׁ סְטֵר מְזֻרְחָ דְעֻזָּרָה דָא, בְּגִין
 דְאַרְבַּע אֵינוֹן בְּד' סְטְרִין דְעֲלֵמָא, אֲבָל הֵיכְלָא דְסְטֵר

לשון הקודש

פְּתַח וּפְתַח כְּתוּב: יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹחַ
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ (תהלים קכב). לָא יִדְוַע מְהוּ
 בְּהֵיכְלוֹת הָאֵלָה, אֵלָא כְּלָם נִרְאִים מְעַשָּׂה
 צִיּוֹר. שְׁבַע סְדְרֵי מַרְגְּלִיּוֹת נִרְאִים אֵלּוּ
 בְּאֵלּוּ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד.

אִי חֲסִיד קְדוֹשׁ, כְּמָה מְשִׁבַּח רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה
 הֵיכָל אֶחָד שְׁהוּא בְּרֵאשׁ צֵד מְזֻרְחָ הָעֻזָּרָה
 הַזֶּה, מְשׁוּם שְׁאַרְבַּעָה הֵם בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי

שְׁמַעְפְּבִים אוֹתוֹ – וְיִשְׂרָף הָעוֹלָם בְּשִׁלְהוּבוּי.
 וּמָה עוֹשִׂים? בֵּינוּן שְׁעוּלָה הַבְּקָר וְחוּט אֹר
 יוֹצֵא מִצַּד דְרוּם, אִז מִתְחַבְרִים כְּלָם וְנַעֲשִׂים
 שְׁתֵי רַגְלִים שְׁנֵי מְלַפֵּי עֵגֶל, לְקַיְיֵם הַפְּתוּב
 (יחזקאל א) וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רַגַל עֵגֶל. וְהִרֵי
 יִדְעַת סוּד זֶה. שְׂאֵלַת עֲנַף הַגְּרָן.

לְתוֹף עֻזָּרָה זֶה יֵשׁ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְחַמְשָׁה הֵיכְלוֹת, כְּחֻשְׁבוֹן יְמוֹת הַשָּׁנָה. וּבְכָל

מִזְרַח, אֲסִי נְהוּרִין דִּילִיה יִתִּיר מִבְּלָחוּ.

יֹמָא חַד, בְּיַמָּא רַבָּא, לְוִיתָן נָפִיק, וְכָל יַמָּא
אֲזִדְעוּעָא, וְכָל נוּיִי אֲזִלִּין לְכָאן וּלְכָאן, כַּד
מְטִי לְוִיתָן בְּפִתְחָא דְפִתְחָא דְתַהוּמָא, שְׂאֲרֵי לְמַחְדֵּי,
וְאַשְׁתַּכְּדַּת פְּתָן תְּהוּמֵי, אֶלָּא תְּהוּא בְּחִיזוּ דְמַעְיִין,
וְאַתְחַפְּיִין נְהוּרִין, וְלֹא אֶתְחִיזוּן כָּל אֵינּוּן נְהוּרִין, כִּי
נְהוּרָא דְהִיכְלָא דְבַסְטָר מִזְרַח דָּא.

תְּהוּא מְרַגְלָא דְקָא אֲפִיק לְוִיתָן, מִגּוּ תְּהוּא תְּהוּמָא
דְּאַקְרֵי סַגְדוּן, מִמָּה אֶתְעַכִּיד. אֶלָּא יֹמָא דָּא
דְּקָא אֲפִיק לְוִיתָן, דְּאַזְדְעוּעָא יַמָּא, יֹמָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי
מִקְדָּשָׁא, ט' בְּאָב אִיהוּ. וְתְּהוּא מְרַגְלָא, דְּכַד דְּכִיר
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָנוּי, וְאַזְשִׁיד תְּרִין דְּמַעְיִין לְגוּ
יַמָּא רַבָּא, חַד נָפִיל לְגוּ תְּהוּמָא דָּא דְּאַקְרֵי סַגְדוּן,
וְחַד נָפִיל לְגוּ תְּהוּמָא אַתְרָא דְּאַקְרֵי גִילְבָּא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

אוֹתָהּ מְרַגְלִית שְׂמוּצִיא הַלְוִיתָן מִתּוֹךְ
אוֹתוֹ תְּהוּם שְׂנַקְרָא סַגְדוּן, מִמָּה נַעֲשֶׂתְהָ?
אֶלָּא יוֹם זֶה שְׂמוּצִיא הַלְוִיתָן שֶׁהוֹדְעוּעַ הַיּוֹם,
יוֹם שֶׁנְּחַרְבַּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הוּא ט' בְּאָב.
וְאוֹתָהּ מְרַגְלִית, שֶׁשְׂשׂוֹכֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת בְּנָיו וְזוֹרֵק שְׂתֵי דְמַעוֹת לְתוֹךְ הַיּוֹם
הַגְּדוֹל, אַחַת נוֹפֶלֶת לְתוֹךְ תְּהוּם זֶה שְׂנַקְרָא
סַגְדוּן, וְאַחַת נוֹפֶלֶת לְתוֹךְ תְּהוּם אַחַר
שְׂנַקְרָא גִילְבָּא.

הַעוֹלָם. אֲבָל הֵיכַל שֶׁל צַד מִזְרַח מְרַבָּה
אוֹרוֹתָיו יוֹתֵר מִכָּלֵם.

יּוֹם אֶחָד בְּיָם הַגְּדוֹל יֵצֵא לְוִיתָן, וְכָל הַיּוֹם
הוֹדְעוּעַ, וְכָל הַדְּגִים הִלְכוּ לְכָאן וּלְכָאן.
כְּשֶׁהִגִּיעַ הַלְוִיתָן לְפִתְחַת פִּתְחַת הַתְּהוּם, מִתְחִיל
לְשַׁמֵּת, וְשַׁכְּדָּ שֵׁם הַתְּהוּם, אֶלָּא אוֹתוֹ
כְּמַרְאֵה הַמַּעְיִן, וּמִתְכַּסִּים הָאוֹרוֹת, וְלֹא נִרְאוּ
כָּל אוֹתָם אוֹרוֹת, פֶּרַט לְאוֹר הַהֵיכַל שֶׁצֶד
הַמִּזְרַח הוּא.

בְּגִין דְּחֵמֵשׁ תְּהוּמֵי אַחֲרָנִין אֵינוּן בְּיַמָּא רַבָּא. אֲבָל
 לָא חֲשִׁיבִין כְּהֵי אַחֲרָנִין, וְכִיּוֹן דְּנִפְלִי אֵינוּן
 דְּמַעִין, קַפְּאֵן גּוֹ תְּהוּמֵי חַד. וְחַד אֲטַבַּע גּוֹ תְּהוּמָא,
 דְּאֶקְרִי גִילְבָּא.

דְּתַתָּא גּוֹ שְׁמָרִים דְּחַמְרָא, דּוֹרְדִין בִּישׁוּן, נָפִיק חַד
 עֲרַעוּרָא מְקַטְרָנָא, מְזִיקָא קַדְמָאָה, וְאִיהוּ
 בְּרוּחָא דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם, כַּד קָרִיב לְגוֹ קַדְשָׁא. כִּיּוֹן
 דְּמַתְעִיב מִתַּמָּן, וְנָבְעֵי לְנַחֲתָא לְתַתָּא, לְאֵתְלַבְּשָׂא
 בְּלִבוּשָׂא לְנִזְקָא עֲלֵמָא, נָחִית הוּא וְרַתִּיכוּי. וְלִבוּשָׂא
 קַדְמָאָה דְקָא נָקִיט תַּבְנִית שׁוּר, דִּיּוֹקְנָא דְשׁוּר.
 וְקַדְמָאָה לְנִזְיקִין מֵאֵינוּן אַרְבַּע, שׁוּר אִיהוּ. וְאֵינוּן
 אַרְבַּע אַבוֹת לְנִזְקָא עֲלֵמָא. וְכִלְהוּ תַלְתָּא אַבוֹת
 נִזְיקִין, בַּר שׁוּר, כְּלָהוּ דִּילִיָּה.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית
 שׁוּר אוֹכֵל עֵשֶׂב. מַהוּ אוֹכֵל עֵשֶׂב, הָא דְרִשִׁינָן

לשון הקודש

מֵשׁוּם שְׁחַמְשָׁה תְּהוּמוֹת אַחֲרִים הֵם בְּיָם
 הַגְּדוֹל, אֲבָל לֹא חֲשׁוּבִים כְּאֵלוּ הָאֲחֵרִים.
 וְכִיּוֹן שְׁנוּפְלוֹת אֵלוּ הַדְּמָעוֹת, צְפוֹת תּוֹךְ
 תְּהוּם אַחַד. וְאֶחָד נִטְבַּע תּוֹךְ תְּהוּם
 שְׁנַקְרָא גִילְבָּא.
 שְׁלֵמֻטָּה תּוֹךְ שְׁמַרֵי חֵינוּ, שְׁמָרִים רַעִים,
 יוֹצֵא עֲרַעוּר אַחַד מְקַטְרָנִי, מְזִיק קַדְמוֹן, וְהוּא
 בְּרוּחַ דְּמוֹת אָדָם כְּשִׁמְתַקְרַב לְקַדְשֵׁי כִיּוֹן

וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם

בֵּיה. אֲבָל עֲקָרָא דְּמִלָּה, מִתְּמַצִּית הַלֶּחֶם, וְלֹא
שִׁבְעַת זַיִּי דָּגָן, לִית לִיה בְּהוּ חוּלְקָא, וְלֹא יָאוּת
לִיה לְמַהוּי תַּמָּן.

מִדְּוִכְתֵּייהוּ, וְאַלִּין יִתְבִּין בְּדוּכְתֵּייהוּ, עַד לָא נִפְקִי
אַלִּין, וְזַמִּינִן אַלִּין, נְהִירוּ וְנִצִּיצוּ
דְּלַהוֹן, לָא יִבְלִין עַיִינִין לְמַסְפַּל. אַזְלוּן בְּסַחְרֵנִין, לִית
לְהוֹן שְׂכִיבוּ לְעֵלְמִין.

בְּד אִיסְתַּפַּל בַּר נָשׁ בְּהַאי חֵיכָלָא, מִיַּד
בְּאַסְתַּפְלוּתָא קְדַמָּאָה, אֶתְחַזִּי זַעִיר וְלֹא זַעִיר,
אַסְתַּפַּל יִתִּיר, אֶתְחַזִּי רַב. תּוּ אַסְתַּפַּל, אֶתְחַזִּי יִתִּיר
רַב, כֹּל מַה דְּאַסְתַּפַּל, חָכִי אֶתְחַזִּי בְּאַתְפְּשֻׁטוֹתָא רַב
וְעֵלְאָה, עַד דְּדַמִּי (דף קע"ב ע"ב) בְּאַסְתַּפְלוּתָא כְּמֵלֵא נִימָא,
דְּלִית לִיה שִׁיעוּרָא.

עוֹבְדֵינן סְגִיִּין לְגוּ, דְּלֹא יְדִיעַ אוּמָנוּ דְּלַהוֹן, מִנִּיה
נְהָרָא עֲזָרָה, וְכֹל מַה דְּאוּת בְּה, בַּר פְּרוּבִים

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּשִׁמְסַתְפַּל בֶּן אָדָם בְּהִכָּל זֶה, מִיַּד
בְּהַסְתַּפְלוּת רֵאשׁוּנָה נִרְאָה קֶטָן וְלֹא קֶטָן,
מִסְתַּפַּל יוֹתֵר – נִרְאָה גְּדוֹל. עוֹד מִסְתַּפַּל
– נִרְאָה יוֹתֵר גְּדוֹל. כֹּל מַה שִׁמְסַתְפַּל, כְּד
נִרְאָה בְּהַתְפַּשְּׁטוֹת גְּדוֹל וְעֵלְיוֹן, עַד
שֶׁנִּדְמָה בְּהַסְתַּפְלוּת כְּמֵלֵא נִימָה שְׂאִין לָהּ
שְׁעוֹר.

מַעֲשִׂים גְּדוֹלִים לְפָנִים שְׁלֵא יְדוּעָה

בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכָל עֵשֶׁב. מַהוּ אֲכָל עֵשֶׁב?
הָרִי דְּרִשְׁנוּ בּוּ, אֲבָל עֲקָר הַדְּבָר מִתְּמַצִּית
הַלֶּחֶם, וְלֹא מִשִּׁבְעַת מִיַּי דָּגָן, אִין לֹא בְּהֵם
חֵלְקָא, וְלֹא רָאוּי לֹא לְהִיּוֹת שָׁם.

מִמְקוֹמוֹתֵיהֶם, וְאַלְהָה יוֹשְׁבִים בְּמִקְוֹמוֹתֵיהֶם.
עַד שְׁלֵא יוֹצֵאִים אֱלוֹן, מְזַמְנִים אֱלוֹן. אוּר
וְהַתְנוּצְצוֹת שְׁלָהֶם אִין הָעֵינַיִם יִכּוּלוֹת לְסַבַּל.
הוֹלְכִים מִסְכִּיב, אִין הֵם שׁוֹכְכִים לְעוֹלָמִים.

וַיִּהְיוּ דְלֵהוֹן סִלְקָא עַד רוּם רְקִיעָא, בְּגוּוּנִין סְגִיאוֹן,
וַיִּהְיוּ מִנְצְצִין. אֶלְף וַחֲמִשׁ מָאָה וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִין
גּוּפְנִין, עֲבָדִין אִיבִין בַּעֲזָרָה דָא.

וַיִּתֵּר ^(קהלת ד) חֹזֶבֶק אֶת יָדָיו, בְּמִרְרוֹ וְאֲנִינוֹ דִּילִיָּה,
וּלְבַתָּר אוֹכַל אֶת בְּשָׂרוֹ בְּעַל כְּרַחֲמֵיהּ, דִּילִית
לִיָּה רִשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה עַל מְלָה אַחְרָא. מָה אֲתַהֲנִי לִיָּה
בְּכָל מַה דְּאֶסְמִי וְעַבִּיד וְעַמְלָא, דְּלְבַתָּר לִית לִיָּה רִשׁוֹ,
אֶלָּא עַל דִּילִיָּה לְבַתָּר מִרְקִיד וַחֲדִי, כְּפִסִּיל בְּלָא
דַּעֲתָא כָּלָל, וְאֲזִיל בְּלָא תוֹעֲלָתָא, וְאֶכִּיל לְבִשְׂרָא.
וּבִשְׂאָר לִית לִיָּה רִשׁוֹ. מִרְרוֹ דְּעִילָא וַתָּתָא, כִּד
יִשְׂרָאֵל בְּעָאקוֹ, וְאֶכְלִי לֹון שְׁנַאיָהוֹן וְלֹא יַחֲבִי חִילָא
בְּעוֹבְדֵין טְבִין דְּלֵהוֹן, לְאַפְקָא מִיָּה.

וְאֶפִּילוֹ מִבְּשָׂרִיהּ דְּאִיהוּ מַהֲאִי סֶטֶר, אֲבַאיִשׁ קַמִּי
מִלְכָא קַדִּישָׁא, דְּאִיהוּ רַחוּם וַחֲנוּן. אֶבְל

לשון הקודש

וְעַמְלָא שְׁלֵאֲחַר כֶּךָ אִין לֹו רִשׁוֹת אֶלָּא עַל
שְׁלֹו, אַחַר כֶּךָ מִרְקִיד וְשִׁמְחָא כְּפִסִּיל כְּלִי
דַּעַת כָּלָל, וְהוֹלֵךְ לֵלֵא תוֹעֲלָתָא וְאוֹכַל הַבְּשָׂר.
וּבִשְׂאָר אִין לֹו רִשׁוֹת. מִרְרוֹת שְׁלִמְעָה
וְשִׁלְמָטָה, כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל בְּעָרָה וְאוֹכְלִים אוֹתָם
שׁוֹנְאִיָּהֶם, וְלֹא נוֹתְנִים כַּח בְּמַעֲשֵׂיהֶם
הַטּוֹבִים לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ.

וְאֶפִּילוֹ מִבְּשָׂרוֹ שֶׁהוּא מַצֵּד זֶה, מִרַע לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא רַחוּם וַחֲנוּן. אֶבְל עַל

אֲמִנוּתָם, מִשֶּׁם מְאִירָה עוֹרָה וְכָל מַה שִׁישׁ
כֶּה, פֶּרַט לְכוֹרִבִים שְׂאוֹרִם עוֹלָה עַד רוּם
הַרְקִיעַ בְּגוּוּנִים רַבִּים, וְאוֹרוֹת נוֹצְצִים. אֶלְף
וַחֲמִשׁ מָאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים גּוּפְנִים עוֹשִׂים
פְּרוֹת בַּעֲזָרָה זוֹ.

וַיִּתֵּר - (קהלת ד) חֹזֶבֶק אֶת יָדָיו, בְּמִרְרוֹת
וְאֲנִינוֹת שְׁלֹו, וְאַחַר כֶּךָ - אֶבְל אֶת בְּשָׂרוֹ,
בְּעַל כְּרַחוּ, שְׂאִין לֹו רִשׁוֹת לְשִׁלְטָא עַל דְּבַר
אַחַר. מַה עוֹזֵר לֹו בְּכָל מַה שֶׁמְסַטָּה וְעוֹשָׂה

עַל דִּילִיָּה, רוּחָא קְדִישָׁא וְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא, לִית
עֲלָאִין וְתַתְּאִין יִבְלִין לְשִׁלְטָא עֲלוּי כָּלִל. וְעַל דָּא כָּל
תְּסַקּוּפִין, וְכָל מַה דְּאִסְטִי הָהוּא רָע, דְּחָשִׁיב לְמִשְׁלַט
עַל רוּחָא קְדִישָׁא, וְלִבְתָּר לָא יִכִּיל, וַיָּשׁוּב וְאוֹכַל אֶת
בְּשָׂרוֹ. מַה תּוֹעֲלָתָא הָזֵה לִיָּה. וְעוֹד דְּאִינוּן חָפְאִין
כְּלָחוּ כְּעֵרְטִירָאָה תְּקוּפָה, וְלִית שְׂכִיבוּ לְעֲלָאִין וְתַתְּאִין.
תָּא וְאִימָא לָךְ מְלָה. אִי תִימָא, דְּחִדּוּ הוּא לְמִלְאָךְ
הַמְּוֹת, כַּד קָטִיל בְּנֵי נָשָׂא. לָאוּ. אֶלָּא בְּנִין
דְּחָמֵי דְרַעוּתָא דְמֵאֲרִיָּה בְּכַד, אַחֲזֵי גְרַמִּיָּה בְּחִדּוּ,
לְמַעַבְד רַעוּתִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִידָה הוּא, דְכִתְיִב, (תהלים קמח)
רוּחַ סַעְרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ. אָמַר לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָא
אִיתוּ אֲזִיל וּמְרַקְד בְּחִדּוּהָ קַמִּי נָשִׁין. אָמַר לִיָּה אִי
חֲסִידָא קְדִישָׁא, וְדָאִי חָכֵי הוּא, לְאַחֲזָאָה קַמִּי מְלִכָּא
דְנִיחָא לִיָּה בְרַעוּתִיָּה דְמְלִכָּא. אֲבָל נִיִּיחָא דִּילִיָּה
בְּהַסְפָּדָא דְנָשִׁין, אִיתוּ רְקִיד וְאוּדְנִיָּה לְהַסְפָּדָא.

לשון הקודש

היא למלאך המות בשחורג בני אדם - לא.
אבל משום שרואה שרצון רבונו בכך,
מראה עצמו בשמחה לעשות רצון הקדוש
ברוך הוא, שכתוב (תהלים קמח) רוח סערה
עשה דברו. אמר לו רבי שמעון, והרי הוא
מְרַקְד וְהוֹלֵךְ בְּחִדּוּהָ לְפָנַי נָשִׁים. אָמַר לוּ,
אי חסיד קדוש, ודאי כך זה, להראות לפני
המלך שנות לו ברצון המלך. אבל הנחת

שלו, רוח הקדש ונשמה קדושה, אין עליונים
ותחתונים יכולים לשלט עליו כלל. ועל כך
כל העלילות וכל מה שממטה אותו רע,
שחושב לשלט על רוח הקדש ואחר כך לא
יכול, וישוב ואוכל את בשרו, מה תועלת
היה לו? ועוד, שהם מכסים כלם כמו מערפל
חזק, ואין שוככים עליונים ותחתונים.
בא ואמר לך דבר. אם תאמר ששמחה